

РЕШЕНИЕ

№ 1375

гр. Плевен, 02.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на четвърти ноември през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Ана Ив. Илиева

при участието на секретаря ПЕТЯ СТ. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от Ана Ив. Илиева Гражданско дело №
20214430103543 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по повод на предявен от В. АНГ. П. ЕГН ***** и ЦВ. ИВ. П. ЕГН ***** и двамата с постоянен адрес в гр. **** срещу община ****, представлявано от кмета на общината ***, установителен иск с правно основание чл. 124 ГПК, за признаване за установено в отношенията между страните, че спрямо ответникът ищите са собственици по давност и наследство на следния недвижим имот, а именно: поземлен имот №1758 по плана на гр.****, одобрен със заповед № 432/ 1972г.,представляващ незастроено дворно място с площ от 1080 кв.м. по разписан лист и по скица на ****т 18.02.1999г. при граници и съседни: имот №1754 на *** имот №1785 на ****, имот №1756 на ****а, имот №1757 на **** и имот №1751 на ****

В обстоятелствената част на ИМ се излага, че ищите са наследници на **** П., бивш жител на гр.****, починал на 16.06.2020 г. Твърди се, че наследодателят им е притежавал процесният недвижим имот. Сочни се, че същият се ползвал както от наследодателя им, така и от цялото им семейство повече от 60 години. Излага се, че понастоящем имотът се намира в тяхно владение. Твърди се, че техният наследодател е получил владението върху имота по наследство от своята майка **** с ЕГН*****, която на свой ред го е получила по наследство от своите родители. Сочни, че преди около 4-5 направили справка в техническа служба на община **** и установили, че процесният имот е изключен от регулацията на града и попада в КВС землището на гр.****,за което е съставен акт на общинска собственост. Навеждат доводи, че не са получавали уведомление нито за промяна на плана, нито за промяна на предназначението, нито за съставяне на АОС. Твърди се,

че имотът е деклариран в данъчна служба през всичките години от смъртта на наследодателя и преди от смъртта на неговата майка. Сочи се, че данъците за имота са плащани от Тях. Считат, че процесният имот е неправилно актуван като общинска собственост. Твърди се, че собствеността им върху имота се установява от разписния лист и скица на Община ****. Поради изложеното моли съда да уважи предявения иск и да му присъди разноски.

В проведеното по делото о.с.з. процесуалният представител на ищците моли съда да уважи предявения иск като основателен и доказан.

В дадения от съда срок ответникът е депозирал отговор на ИМ. Сочи, че иска е допустим и основателен и като такъв признава същия. Излага, че по данни от регулационният план на гр. ****, одобрен със Заповед № 432/29.02.1972 г., имот с кадастрален № 1758 попада извън строителните граници на населеното място и по силата на ЗЗПЗЗ като елемент на кадастъра, процесния имот има самостоятелен кадастрален номер и е включен в разписния лист, съпътстващ действащия регулационен план, като имотът е записан на лицето ***. Сочи, че поради изключване от регулационните планове на гр. ****, имот № 1758 се третира като земеделска земя и същият заедно с други съседни имоти с Решение № *** г. на Общинска служба по земеделие и гори - гр. **** е възстановен с право на собственост на Община гр. ****. Излага се, че основание чл. 2, ал. 1 от ЗОС във връзка с Решение № *** г. на ОбСЗГ, имотът е актуан като публична общинска собственост с АОС № 3461/30.08.2007г. Твърди се, че през годините, след стартирали и завършили производства по възстановяване на правото на собственост, поземлен имот № 000250 е отново актуван с АОС № 9061/06.11.2018г., но вече идентифициран като: ПИ с идентификатор № 73359.404.546., с обща площ 117 844 кв.м. , местност „****“, с начин на трайно предназначение „Земеделска земя“; от ПИ с идентификатор № 73359.404.546., с обща площ 117 844 кв.м., след извършено производство по доказване на право на собственост, е образуван ПИ с идентификатор № 73359.404.549., с обща площ 114 844 кв.м., актуван с АОС № 9393/ 17.12.2019г. Сочи се, че вследствие на проведена процедура, извършена от Службата по геодезия, картография и кадастър - Плевен, касаеща административно производство за изменение на одобрените кадастрална карта и кадастрални регистри в гр. ****, имот с идентификатор № 73359.404.549 е разделен, като от него са образувани следните имоти: ПИ с идентификатор № 73359.404.554 и ПИ с идентификатор № 73359.404.555, който имот е в процедура по актуване, съгласно чл. 59, ал. от ЗОС, поради което не може да бъде приложен АОС за него. Счита, че от така представените доказателства в едно с исковата молба, се доказват твърденията на ищеца, досежно правото на собственост върху ПИ с № 1725.

В проведеното по делото о.с.з. ответникът не изпраща представител.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните, съдът приема за установено следното **от фактическа страна:**

От приложения по делото разписен лист се установява, че имот №1758 се води на името на ***.

Установява се от приложената по делото скица, че процесният имот се води на името на ***, съгласно разписен лист, както и, че през 1972 г. същият е изключен от регулация.

Видно е от представеното по делото Удостоверение за наследници, че наследниците на **** П. са В. АНГ. П. и ЦВ. ИВ. П..

Представен като доказателство по делото са и Заповед № 432/29.02.1972 г. на ОНС гр. Плевен за одобряване на регулационен план в гр. ****.

От решение №16000 от 25.08.1998 г., от което се установява какви земи са възстановени на ответника по делото по реда на чл.27 от ППЗСПЗЗ.

Установява се от приложените по делото доказателства, че за процесния имот, като включен в границите на по – голям недвижим имот администрацията на община Д. **** е издала следните АОС, а именно: АОС №3461/30.08.2007 г. за имот с площ от 119,584 декара; АОС №9061/06.11.2018 г. за имот с площ от 117,946 декара и АОС № 9393/17.12.2019 г. за имот с площ от 114,844 декара, Акт №9512/17.08.2020 г. за имот с идентификатор № 73359.404.555.

От приложените по делото Заповеди №18-5011/15.06.2020 г. и от Заповед №18-2412/01.03.2021 г., че е направено изменение в КККР на гр. **** по отношение на имот ЕКАТТЕ 73359.

Установява се от приложеното по делото Удостоверение изх. №РД-12-04-133-1/17.08.2021 г. на **** Д. ****, че наследодателят на ищеца н е подал заявление за възстановяване на право на собственост върху процесния имот.

Представен е по делото и отказ от Община **** да издаде удостоверение за наследници на ***, тъй като такова лице не съществува в Регистъра на населението.

По делото са събрани и гласни доказателства посредством разпита на свидетелите ****

Свидетелката *** сочи, че познава ищите, с които са съседни в гр. ****. Твърди, че същите притежават имот в края на града, който е незастроен двор. Разказва, че знае че имотът е техен откакто ги помни. Обяснява, че още свекървата на ищцата –****, която имала само един ****, го е обработвала. Излага, че съседните дворове се обработват от хора от рода на ищите. Твърди, че не знае някой да е предявявал претенции към имота

Свидетелката *** сочи, че познава ищите повече от 25 години, той като са съседни в гр. ****. Твърди, че имат дворно място в края на гр. ****. Разказва, че ищцата заедно със свекърва й са ходили да обработват същото. Излага, че не знае някой от роднините или от Общината да са предявявали претенции по отношение на мястото.

Въз основа на изложената фактическа обстановка и съобразявайки становището на страните, съдът достигна до следните **правни изводи**:

Предявената е искова претенция е с правно основание чл.124, ал.1 ГПК за признаване за установено по отношение на ответника, че ищецът е собственик на процесния имот, който владее. Ищецът има правен интерес от воденето на този иск винаги, когато, въпреки че владее имота в цялост, трето лице му оспорва собствеността върху него. Интересът на ищеца се основава на твърдението му, че притежават правото на собственост, което е възникнало на посоченото в исковата молба основание и на следващо място от отричането на това право от ответната община чрез съставяне на акт за общинска собственост по отношение на имота. /В този смисъл р-е № 851 от 19.11.2009 г. на ВКС по гр. д. № 1423/2008 г., IV г. о., ГК. /

За да бъде уважен искът по чл. 124, ал. 1 от ГПК, ищецът следва да докаже собственост върху описания в исковата молба имот, на посоченото придобивно основание – изтекла придобивна давност и наследяване.

Релевантно за изхода на настоящия спор е дали процесния имот е попадал в приложното поле на ЗСПЗЗ, тоест дали е подлежал на възстановяване по реда на този закон. С оглед на това, че по делото не е доказан фактът, че процесният имот някога да е бил отнеман от ищеца, респ. от неговите наследодатели, то този имот не е и подлежал на възстановяване по реда на ЗСПЗЗ, поради което и не би могъл да бъде включен в земите по чл. 19 от ЗСПЗЗ и съответно е нямало как да стане общинска собственост. Възстановяването на собствеността се извършва по отношение на посочените в чл. 10 от ЗСПЗЗ имоти, но хипотезите му касаят случаи, в които или собствеността е била отнета, както е при одържавяването например, или без да бъде отнета не е упражнявана в реални граници, както при включване на имотите в ТКЗС или други сродни организации, без значение дали реално са били обработвани от тях или не. Ако собственик на земеделска земя не е бил член-кооператор, а по делото не се доказва ищецът, респ. праводателят им да са били, и да са владели земята си в реални граници до момента на влизане в сила на ЗСПЗЗ, то по отношение на този имот не се прилага реституционното производство, предвидено в този закон.

Действително, същият имот, записан като идеална част, попадаща в пасище, мера IV категория, с площ от 119,584 декара, находящ се в местността „***“, и е включен в списъка на земи общинска собственост. В чл. 19 от ЗСПЗЗ изрично е предвидено, че след влизане в сила на плана за земеразделяне и одобрената карта на съществуващи и възстановими стари реални граници(което не е установено по делото) земята, останала след възстановяване правата на собствениците става общинска собственост. Това приложно поле обхваща само земеделски земи, които подлежат на възстановяване по реда на ЗСПЗЗ, но не са заявени за възстановяване в предвидения в закона срок - земеделски земи, които са били включени в ТКЗС, ДЗС или образувани въз основа на тях земеделски организации, отнети или одържавени в хипотезите, изброени в чл. 10 ЗСПЗЗ (Решение № 427/21.07.2009 г. по гр. дело № 3255/2008 г. - ВКС;Решение № 798/16.11.2010 г. по гр. дело № 3303/2008 г. на V г.о. - ВКС). Ако имотът не подлежи на

възстановяване по реда на ЗСПЗЗ, общината не може да придобие правото на собственост по реда на чл. 19 от ЗСПЗЗ.

При предявен иск за установяване принадлежността на правото на собственост върху недвижим имот страната, която оспорва правата на предявилото иска лице, позовавайки се на свои собствени права или навеждайки доводи за наличие на пречка за осъществяване на твърдяното от ишците придобивно основание, носи по правилата на чл. 154 от ГПК тежестта да докаже осъществяването на основанието, на което твърди, че е придобила спорното право, респ. наличието на пречки за осъществяване придобивното основание на ишците, т.е. да докаже правоизключващите или правопогасяващите си възражения. В тежест на ответника е да докаже, че имотът е бил включен в ТКЗС или отнет или одържавен в някоя от хипотезите на чл. 10 от ЗСПЗЗ, т.е. че е подлежал на възстановяване по реда на ЗСПЗЗ. Ишците не носят доказателствената тежест да установяват обстоятелството, че имотът не е подлежал на възстановяване по реда на ЗСПЗЗ, респ. че не са били налице предпоставките за издаване на акт за общинска собственост, още повече, че такъв акт по делото не е бил представен. Общината-ответник е следвало да установи чрез пълно и пряко доказване, че процесният имот попада в приложното поле чл. 19 от ЗСПЗЗ, т.е. подлежал е на възстановяване по реда на ЗСПЗЗ, но не е бил своевременно заявен за възстановяване и като такъв е станал общинска собственост. Ответникът по делото не успя да докаже при условията на пълно и главно доказване, че процесния имот е попадал в приложното поле на чл. 10 ЗСПЗЗ. Същият дори не оспорва факта, че ищецът е собственик на процесния имот.

Съдът, с оглед представените по делото доказателства и направеното признание от страна на ответника намира, че за Община **** не е било налице основание да актува процесния имот като общинска собственост, тъй като по отношение на същия са неприложими разпоредбите на чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ, поради което не може да придобие правото на собственост върху процесния имот.

Изложеното до тук мотивира съда да приеме за установено, че са налице законовите предпоставки, предявената от ищеца претенция да бъде уважена, като признае за установено спрямо Община ****, че ишците са собственици на процесния недвижим имот, като същите са го придобили чрез наследяване и давностно владение.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на община ****, представлявано от кмета на общината ***, че В. АНГ. П. ЕГН ***** и ЦВ. ИВ. П. ЕГН ***** и двамата с постоянен адрес в гр. **** са съсобственици на следния недвижим имот, а именно: поземлен имот №1758

по плана на гр.****, одобрен със Заповед № 432/1972г., представляващ незастроено дворно място с площ от 1080 кв.м. по разписен лист и по скица на ****т 18.02.1999г. при граници и съседни: имот №1754 на *** имот №1785 на ****, имот №1756 на ****а, имот №1757 на **** и имот №1751 на ***, **на основание чл.124 от ГПК.**

Решението подлежи на обжалване пред ПлОС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____